

РЕШЕНИЕ

№ 5428

гр. София, 21.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 24.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7585** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40, ал. 3 от Закона за опазването на земеделските земи /ЗОЗЗ/.

Образувано е по жалба, депозирана от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от И. М. Ц., чрез адв. Б., срещу т. 74 от решение № КЗЗ-12 от 30.06.2020 г. на Комисията за земеделските земи, в частта, с която на дружеството, на основание чл. 30, ал. 1 от ЗОЗЗ е определена такса по чл. 6, т. 2 от Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна на предназначението на земеделските земи в размер на 17 955 лева.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразността на решението в обжалваната част, като се иска неговата отмяна. По същество твърденията са, че неправилно е определен вида на изграждания от дружеството обект като „производствен обект“ по см. на чл. 6, т. 2 от Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна на предназначението на земеделските земи (Тарифата), вместо като „енергиен обект“, в който случай, ще се приложи коефициент по чл. 8, т. 4 от Тарифата. В тази връзка прави доказателствени искания за назначаване на съдебни експертизи.

В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли да отмяна на оспорения акт.

Ответникът - Комисията по земеделските земи чрез своя процесуален представител юриск. И. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд – София-град като обсъди доводите на страните, прецени

представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

От приложения по делото нотариален акт № 80, том IV, рег. № 3070, дело № 594/2009 г. (л. 68) се установява, че Ей и ЕС Г. Е.“ О. е собственик на поземлен имот с площ от 9975 кв.м. и ид. 65543.18.257 по КККР, одобрена със заповед № РД-18-19/27.02.2008 г. на ИД на АГКК, находящ се в [населено място], общ. К., обл. Д., с трайно предназначение земеделска земя.

Със заявление рег. № АО-500/22.04.2020 г. до комисията по чл. 17, ал. 1 от ЗОЗЗ при МЗХГ дружеството иска да бъде променено предназначението на имот с ид. 65543.18.257 и площ от 9975 кв.м. за изграждане на обект „Мобилна ветроизмервателна стоманена мачта“.

С т. 74 от решение № К33-12 от 30.06.2020 г. на Комисията за земеделските земи, на основание чл. 24, ал. 2 от ЗОЗЗ във вр. с чл. 41, ал. 1 от ППЗОЗЗ е променено предназначението на 9975 кв.м. земеделска земя за собствени неземеделски нужди за изграждане на обект „Мобилна ветроизмервателна стоманена мачта“. Определена е и дължимата такса по чл. 6, т. 2 от Тарифата в размер на 17 955 лева.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства са изслушани и приети съдебно-техническа експертиза с в.л. Р. К. и съдебно-счетоводна експертиза с в.л. С. С.. Съдът кредитира изцяло приетите по делото експертизи, които ще обсъди по-долу в изложението си.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира жалбата за процесуално допустима, подадена от лице с правен интерес като заявител пред административния орган и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

Предмет на обжалване е т. 74 от решение № К33-12 от 30.06.2020г. на Комисията за земеделските земи, в частта, с която на дружеството на основание чл. 30, ал. 1 от ЗОЗЗ е определена такса по чл. 6, т. 2 от Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна на предназначението на земеделските земи в размер на 17 955 лева. При служебна проверка на оспореното решение съдът установи, че същото е издадено от компетентен административен орган - комисия, сформирана на основание чл. 17, ал. 1 от ЗОЗЗ, при наличие на необходимия кворум.

Решението е в писмена форма и в него като правно основание е посочен текстът на чл. 24, ал. 2 от ЗОЗЗ, а по отношение на определената такса органът се е позовал на разпоредбите на чл. 30, ал. 1 от ЗОЗЗ и на чл. 6, т. 2 от Тарифата. Релевантните фактически основания за издаването на акта в цялост и в частност относно таксата се съдържат в Протокол № 12 от заседанието на Комисията от 30.06.2020г.

Съдът не установи в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По делото липсват и твърдения за наличието на такива.

Спорен по делото е единствено въпросът за правилното приложение на материалния закон.

В т. 74 от решение № К33-12 от 30.06.2020 г. на Комисията за земеделските земи, на основание чл. 24, ал. 2 от ЗОЗЗ и на чл. 41, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за опазване на земеделските земи е променено предназначението на земеделска земя за собствени неземеделски нужди на 9975 кв.м. земеделска земя от трета категория, неполивна, собственост на [фирма] за изграждане на обект „Мобилна ветроизмервателна стоманена мачта“, находяща се в землището на [населено място],

поземлен имот с идентификатор 65543.18.257, [община], област Д.. На основание чл. 30, ал. 1 от ЗОЗЗ е определена такса по чл. 6, т. 2 от Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна на предназначението на земеделските земи /Тарифата/ в общ размер на 17 955 лева.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗОЗЗ, при промяна на предназначението на земеделска земя, когато не е от общинския поземлен фонд, се заплаща държавна такса, определена с тарифа, утвърдена от Министерския съвет. Таксата се заплаща от собственика на земеделската земя, поискал промяната на предназначението ѝ, или от инвеститора на обекта за държавна или общинска нужда. На основание цитирания текст, Министерският съвет с ПМС № 112/31.05.2002 г. е приел Тарифа за таксите, които се заплащат при промяна на предназначението на земеделските земи /Тарифата/. Начинът на определяне на размерът на таксата за промяна на предназначението на земеделска земя за неземеделски нужди е регламентиран в Раздел II от Тарифата - чл. 4-8. Съгласно чл. 4 от Тарифата, размерът на таксата се определя въз основа на пет показателя, като се изчислява по формула, регламентирана в чл. 5, ал. 1 от Тарифата. Според нормативно - уредената формула, таксата за 1 декар площ се изчислява като произведение от четири величини /коефициента/, един от които е К.площ - коефициентът за площта на земята, необходима за обекта. Това е именно спорният елемент в настоящия случай. Съгласно чл. 5, ал. 2 от Тарифата коефициентът за площта на земята се определя в зависимост от размера на земята, необходима за обекта, и от вида на обекта, като по чл. 5, ал. 2, т. 1 се определят различни коефициенти, съобразно площта на обектите по чл. 6 от Тарифата, а съобразно чл. 5, ал. 2, т. 2 от Тарифата, за обектите по чл. 8 независимо от размера на площта, която се засяга, се определя коефициент 2,00.

В конкретния случай в обжалваната част на т. 74 от Решение № К33-12 от 30.06.2020 г. на Комисията за земеделските земи е прието, че посоченият обект „Мобилна ветроизмервателна стоманена мачта“, находящ се в землището на [населено място] попада в приложното поле по чл. 6, т. 2 от Тарифата, а именно - производствен обект. От приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че обект „Мобилна ветроизмервателна стоманена мачта“, находящ се в землището на [населено място], представлява спомагателно съоръжение към Вятърна електроцентрала „С. Н.“ и представлява енергиен обект. Вещото лице е приело, че процесният обект не представлява предприятие, а енергиен обект по смисъла на § 1, т. 23 от допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката, който енергиен обект представлява спомагателно съоръжение към Вятърна електроцентрала „С. Н.“. Посочило е, че с посоченото съоръжение не се произвежда, добива, преобразува, пренася, съхранява, разпределя, доставя и снабдява с електрическа енергия. Уточнило е също, че с посоченото съоръжение се измерват, с помощта на сензори и датчици, параметрите на вятъра, на база на данните се изготвя анализ на данните и подготвят доклади, които съдържат информация за вятъра: скорост, плътност, разпределение на скоростите, и посоките, допълнителна информация за температурни промени, атмосферно налягане, влажност и прогнозно производство на електроенергия от вятърни турбини, избрани от клиента, както и вариации на всички измерени параметри.

Съгласно чл. 8, т. 4 от Тарифата размерът на таксата се определя по реда на чл. 5, като се ползва съответният коефициент в колона 3 на таблицата към чл. 5, ал. 3, при промяна на предназначението на земеделската земя за изграждане на обекти на

енергетиката и транспорта.

От приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че съобразно Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна на предназначението на земеделските земи, размерът на дължимата такса за обект „Мобилна ветроизмервателна стоманена мачта“ в землището на [населено място], [община] като енергиен обект е 748,13 лева.

При постановяване на своя съдебен акт съдът изцяло кредитира заключенията на съдебно-техническата експертиза и на съдебно-счетоводната експертиза, тъй като същите са изготвени от компетентни вещи лица и отговарят в пълнота на поставените задачи. Предвид установеното от съдебните експерти съдът намира, че т. 74 от решение № КЗЗ-12 от 30.06.2020 г. на Комисията за земеделските земи, в частта, с която на [фирма] на основание чл. 30, ал. 1 от ЗОЗЗ е определена такса по чл. 6, т. 2 от Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна на предназначението на земеделските земи в размер на 17955 лева, е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Комисията неправилно, в несъответствие с правните норми е квалифицирала и одобрила таксата по размер, според чл. 6, т. 2 от Тарифата, като незаконосъобразно е приела, че обект „Мобилна ветроизмервателна стоманена мачта“ в землището на [населено място], [община], представлява производствен обект, вместо да приложи чл. 8, т. 4 от Тарифата за енергиен обект. Предвид обстоятелството, че процесният обект „Мобилна ветроизмервателна стоманена мачта“ представлява енергиен обект, изчисляването на таксата е следвало да бъде съобразено с разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 8, т. 4 от Тарифата, като се определи коефициент на площта в съответствие с посочената разпоредба.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспорената част от процесното решение е постановена в противоречие с относимите материалноправни разпоредби на чл. 30, ал. 1 от ЗОЗЗ във вр. с чл. 5, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 8, т. 4 от Тарифата.

Това обуславя незаконосъобразността на тази част от акта, поради което т. 74 от решение № КЗЗ-12 от 30.06.2020г. на Комисията за земеделските земи, в частта, с която на [фирма] на основание чл. 30, ал. 1 от ЗОЗЗ е определена такса по чл. 6, т. 2 от Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна на предназначението на земеделските земи в размер на 17 955 лева, следва да бъде отменено. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се върне на административния орган за постановяване на ново решение на основание чл. 30, ал. 1 от ЗОЗЗ в законоустановените срокове, съобразно мотивите на настоящия съдебен акт.

Предвид изхода на делото, на оспорващото дружество се следват разносните по делото, но такива не са претендирани нито в жалбата, нито в устните състезания, поради което не следва и да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 33 състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ т. 74 от решение № КЗЗ-12 от 30.06.2020г. на Комисията за земеделските земи, в частта, с която на [фирма] на основание чл. 30, ал. 1 от ЗОЗЗ е определена такса по чл. 6, т. 2 от Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна на

предназначението на земеделските земи в размер на 17 955 лева;
ВРЪЩА преписката на Комисията за земеделските земи за ново произнасяне,
съобразно задължителните указания за приложение на закона, дадени в мотивите на
решението.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен
съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: